

וארא

כה' טבת תשפ"ה
גליון מס' 462

הדלקת נרות: 16:29
נץ החמה: 06:33
צאת שבת: 17:45
צאת שבת ר"ת: 18:22

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורגיה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

רחמים...

"ולקחתי אתכם לי לעם, והייתי לכם לאלוקים, וידעתם כי אני ה' אלוקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים".

למה הקב"ה עשה את כל מה שהוא עשה?

עשרת המכות, התעללות במצרים, קריעת ים סוף, כניסה לארץ...

מה הציפיות שלו מעם ישראל שרק בשבילו הוא עושה את כל זה???

אומר החתם סופר: שגם אם הייתי לכם לאלוקים – גם אם אני

אתנהג עמכם במידת הדין... אפילו הכי "וידעתם כי אני ה'..."

תדעו שהכל רחמים, כלומר תקבלו באהבה, ולא תתרעמו!

עיקר הציפיה של הקב"ה מיהודי זה לא שידע את כל השי"ס בעי"פ...

לא שיאכיל את כל הרעבים בירושלים...

וגם לא שיהיה כונן מציל חיים ב'הצלה'...

השפיץ של הפירמידה הוא שהשוכר של הדירה שלו לא מעביר לו

שכירות, והוא עושה כפיים ומתחיל לשיר מזמור לתודה!

כשהוא מתנהג עמנו במידת הדין, ואנחנו נקבל באהבה ולא נתרעם!

זה עיקר העיקרים שהקב"ה דורש ומצפה מאיתנו, ורק בעבור זאת

הוא הוציא אותנו ממצרים ועשה אותנו לעם ישראל... רק את זה!

אני אדקור אותך בקוצים... ואתה תאמין לי שאני מרחם עליך...

שואל הבעש"ט: איך ישראל ירדו למי"ט שערי טומאה?

"היתה יהודה לקודשו"ו... 200 שנה אף יהודי לא הלך עם גויה!

הלואי ובדור שלנו יהיה רק יום אחד כזה... לא 200 שנים.

אף יהודי לא דיבר אנגלית, גרמנית או צרפתית.

אף יהודי לא קנה 'סלים-פיט'... אף אחד לא לבש מכנסי גפרור...

כולם נשארו עם אותה גילבייה של אברהם אבינו...

אף יהודי לא שינה את השם שלו ל'איזק', 'גייקוב', סימון'...

כולם יצחק, יעקב, שמעון...

הלואי ובדורות שלנו היו כאלו צדיקים!!!

אז איך הם הגיעו ל-מי"ט שערי טומאה?!

ועוד אי אפשר היה להתמהמה, כי עוד רגע קט היו נופלים בשער

ה-ג' והיו הופכים להיות גויים... אז מה אנחנו נגיד?!

אומר הבעש"ט: ה-מ"ט שערי טומאה שהם היו בתוכם זה לא לדעת

שכל מה שקורה לך זה השי"ת שעושה לך: את זה הם לא ידעו...

אני לא צריך שתדע את כל התורה בעי"פ, גם מחשב יודע את כל

התורה בעי"פ... כל שאלה שאני שואל אותו הוא מיד עונה...

אני צריך אנשים שחוטפים נבוט בראש, ויודעים מאיפה זה מגיע...

יש לך נקמות בלב? יש לך שנאה וכעס בלב? יש לך קנאה בלב?

אתה שרוי ב-מי"ט שערי טומאה!

אשתך פוטרה מהעבודה ולא קיבלה פיצויים... ויכוחים עד לשמיים!

ריבונו של עולם, אני יודע שאתה אוהב אותי...

מה היה עדיף שתקבל רעלת הריון ותהיה מאושפזת בבית חולים?!

איך אני אסתדר עם כל הילדים לבד?! כל הכביסות... כל הספונגיות...

מרוב אהבתך הצלת אותי ממהוה גרוע בהרבה... אז אין פיצויים.

"וידעתם כי אני ה'..." תכניס טוב טוב ללב שלך – אני מרחם עליך!

דם נקי

"ויחפרו כל מצרים סביבות היאור מים לשתות, כי לא יכלו לשתות ממימי היאור".

למה כתוב ממימי היאור? היה צריך להיות כתוב מדם היאור!

וחוצמזה אני לא מבין, בא מצרי אחד וחפר בור ליד היאור...

מצא דם. בא השני חפר 50 מטר לידו... מצא דם. בא השלישי

חפר עוד 50 מטר יותר רחוק... מצא דם. למה הרביעי חפר?!

אתם לא מבינים שאין מים?!

"ויחפרו כל מצרים... למה???"

המצרי בא ליהודי ואמר לו: "אני צריך מים".

אמר לו היהודי: לך תביא לי חבית של דם, ובעבור סכום סמלי

של 1,000 דולר בלבד, אני אברך לך את החבית, ויהיה לך מים!

טוב, המצרי הלך וסחב חבית דם מהיאור, הביא את זה, שילם

1,000 דולר, היהודי עשה לו ברכה... ובאמת הדם נהפך למים!

המצרי פותח את החבית... פיצס!

זה מים, אבל יש בפנים דגים מתים... סנפירים... קשקשים...

גועל נפש – אי אפשר לשתות את זה!

בא המצרי ליהודי ואמר לו: "את הכסף חזרה!!"

אמר לו היהודי: אני את שלי עשיתי... בירכתי לך את הדם

והוא נהפך למים... אתה רוצה מים נקיים, תביא דם נקי!

מאיפה יביא המצרי דם נקי?

אומר החת"ס: "ויחפרו כל מצרים סביבות היאור, כי לא יכלו

לשתות ממימי היאור!!"

הדם כבר נהפך למים, אבל כל הבעיה היתה שאי אפשר לשתות

את "מימי היאור!!"

לכן הם היו צריכים לחפור ליד היאור ולהביא דם נקי, כדי

שהיהודי יהפוך להם את זה למים נקיים...

כמה תודה אנחנו חייבים להשי"ת על הנפלאות שעשה עמנו!

הכל במידה כנגד מידה...

נכון, היהודים לא שתו מים... אבל לא סתם.

זה היה בזמן שהם עבדו עבודת פרך!

לעבוד קשה, להזיע, לאבד נוזלים... ולא לשתות?!

זה סבל כפול ומכופל!

אז שהמצרי הזה לא ישתה מים, אבל ישב לו במזגן על הספה?!

ממש לא... לך תעבוד, תחפור, תזיע, תאבד נוזלים...

וגם אז לא תשתה!

הכל מידה כנגד מידה... הקב"ה מלמד אותנו ששום דבר לא

נעלם מלפניו, ועל כל הסבל שאנחנו עוברים... על החטופים, על

החללים, על הרציחות... על הכל הם ישלמו במידה כנגד מידה!

צדיקים

רבנו יששכר מאיר זצ"ל

סיפר ר' משה אליהו, תושב נתיבות: "לפני כמה שנים ביקשתי לעקור דירה לעיר אחרת. מאחר והמהלך אינו פשוט כלל ועיקר, רציתי להיוועץ עם אחד הרבנים ולקבל ממנו ברכה. לצערי, הרב היה עסוק ולא יכול היה לקבל אותי באותו זמן. מאחר וכך היו פני השטח, רציתי לפנות לרבנים אחרים, אולם נכונה לי אכזבה, גם הם היו עסוקים. התהלכתי מתוסכל. ראה אותי אחד מהסובבים וסיפר לי שיש עוד צדיק, שעדיין לא פנית אליו, הלא הוא רבנו ומורנו, ר' יששכר מאיר." "על אתר שמעתי אליו והגעתי לביתו הצנוע של הצדיק. לפתע פנה אליי הרב ואמר: 'דע לך! יש לך כוחות עצומים ואני צריך אותך כאן.

אתה לא עוזב את נתיבות! אתה עומד לעבור אירוע שישנה את כל חיך' ואף ביקשני ללמוד עימו בחברותא. לא הבנתי על מה הרב מדבר. אולם, להצעתו הסכמתי בחיוב. לא חלף שבוע אחד, ולצערי, עברתי תאונת דרכים קשה. הגדרתי כמת קליני. את אותו אור גדול שסיפרו אלו שחוו מוות קליני, חוויתי אף אני. הגעתי למעין אולם המשמש לבית דין של מעלה. במקום היו שלושה אנשים, שהתייעצו ביניהם מה לעשות עימדי. לפתע ראיתי את ראש הישיבה, הגאון ר' יששכר מאיר פונה לשלושת האנשים ואומר: - 'אני צריך את משה אליהו לידך!!' ופניו זרחו באור יקרתי." "באותו רגע התעוררתי באמבולנס בדרכי לבית החולים. להפתעתי המרובה, העירו אנשים לאחר מכן, כי באותה שעה הלכו עם הרב בקצה האחר של העיר. לפתע בלי שום הסבר, פרש הצדיק את ידיו השמיימה ואמר: 'היכן משה אליהו? אני מתגעגע אליו. כאשר הגיע הרב לבקרני, שאלתי, האם דמיינתי את המחזה. והרב ענה לי: 'דע לך, כי הכל אמת. בעוד זמן קצר בעזרה תשתחרר מבית החולים לביתך!!' ובאמת כך היה. החלמתי מן התאונה ושבתי לביתי."

סיפר ולצמדו ר' נדעון הרמן: "לאחר שראיתי בדרך קבע כי הרב (שהיה ידוע כסובל מסוכרת נעורים) לוקח את התרופה במינון פחות מהצריך, שאלתי מדוע נוהג כן? והרב השיבני: 'פעם אחת, בהיותי בחי"ל, עלה לי הסוכר. ובאותו זמן אחד מהאנשים ציער אותי. ולצערי הרב, הקפדתי עליו. כמובן לאחר מכן פייסתי את אותו צעיר ומאותו זמן החלטתי להפחית מהתרופה, מאחר שבעליית הסוכר, ישנה נטייה לכעוס כאשר מצערים את האדם. ולמרות שדבר זה גורם לי חולשה, מעדיף אני לעשות כן מאשר לפגוע ביהודי." "אהבתו זולת הייתה מופלאה, וכאשר גמל חסד עם הזולת עשה זאת בשלמות. פעם ניגש אליו אחד מתושבי העיר וגולל באוזנו את מצוקתו הכלכלית. ראש הישיבה החל לגלות עניין בעיסוקו ולאחר מכן שאל לעיסוקה של אשתו. התברר, כי האישה נגנית במקצועה. כאשר שאל הרב: "מדוע רעייתך אינה מנגנת לפרנסתה?" השיב לה, שאין לו את הכסף הדרוש לרכישת כלי הנגינה. כבר למחרת בבוקר, התייצב ראש הישיבה בכבודו ובעצמו, כשהוא נושא אקורדיון בידו. הלה ניסה והפציר ברב, שיסכים לקבל ולו מעט מן הכסף שעלה לו האקורדיון, אבל הרב סירב. פעם התבטא ר' נתן ווכטפוינגל זצ"ל בהתלהבות, ואמר לבחור שהולך ללמוד בישיבת הנגב "אהה, הולך הנך לרבי יששכר מאיר. דע לך, כי כל פמליה של מעלה רועדים ממנו!!!!"

הפינה הרגישה

"ויאמר ה' אל משה, אמור אל אהרון קח את מטך ונטה ידך על מימי מצרים".
אומר רש"י: "לפי שהגן היאור על משה שנשלך לתוכו, לפיכך לא לקח על ידו".
הכרת הטוב זה יסוד בסיסי וטבעי, אפילו אצל בעלי חיים... עד כי לא יתכן ומשה יקבל ציווי להכות את היאור שהטיב עמו...
בסיביר יש דובים לבנים, שכל הציידים חומדים את פרוותם הלבנה והנעימה...
איך תופסים דובים לבנים?
כורים בור עמוק פי שניים מגובהו של הדב, ומכסים אותו בקנים דקיקים...
הקנים מתכסים בשלג תוך כמה רגעים מחמת השלג שיורד שם תדיר, ומלכודת הדב מוכנה ומזומנה, מחכה רק לקרבן שכבר יפול בה.
יום אחד עבר אדם על אחד מהמלכודות הללו, ונפל לתוך הבור...
אך ברגע שהוא נחת הוא גילה שכבר יש לו שותף בביתו החדש... דב לבן שכבר נפל לשם קודם...
וכנראה גם מאוד מאוד רעב!
האדם הבין שכנראה אלו רגעי האחרונים, ואפילו לא ניסה להיאבק... הוא פשוט נפל לרגלי הדב, וחיכה באימה ופחד להפוך לקרפציו על מצע שלג...
אבל הדב לא נגע בו לרעה... אדרבה הוא הראה לו סימני חיבה, ישב לידו ולא עשה לו מאומה...
כשהאדם התאפס על עצמו ועמד מלוא קומתו בתוך הבור, מיד הדב הלבן קפץ על כתפיו אחז בשולי הבור וברח אל החופש...
טוב, במקום קרפציו עכשיו הוא ימות בסבל איטי ברעב ובקור... מי יודע מה עדיף...
אבל לאחר כמה שעות חזר הדב הנמלט עם גזע עץ ענק מלא בענפים, השליך אותו לתוך הבור, ומיודענו הצליח לטפס ולהניצל ממוות ביסורים!
הכרת הטוב זה כ"כ טבעי אפילו לדב קוטב צפוני!

'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורים הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופיין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ.)
שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים ירי"ש כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב. אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו. היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת ויו"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר. גוי לא ראה את היין כחומר השליה הקדוש והבן איש חי. מעשר ראשון חולק ללויים בפועל. לא מבושל. בקבוק חדש ללא חשש חילול שבת. ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...

חיה: 0527-654417

להזמנות: בני ברק: 050-4173393

ירושלים / בית שמש / ביתר עלית: 0527-692603

גא לא לקרוא בשעת התפילה

בס"ד

דעת זקנים

רוצה לטעם את השבת בין הכי מהודר שיש?

רוצה להפתיע את כולם ב'שבע ברכות'?

בהשגחת הברון זלמן שטיינמאן ז"ל

העלון טעון גניזה